

znal, ač náležitosti ony dány nebyly. Jen v takových případech lze mluvit o nedostatku z á k o n n ý c h n á l e ž i t o s t í.

V případě daném schválila zsp jako úřad k tomu povolany (§ 35, odst. 2. živn. řádu) vybírání jatečných poplatků obcí usnesených. Jestliže žal. úřad shledal, že vybírání oněch poplatků tak, jak bylo obcí usneseno a úřadem schváleno, v určitém směru — t. j. pokud poplatky měly býti vybírány ve schválené výši od terminu předcházejícího před pravoplatností schvalovacího aktu, je nezákonný, bylo by možno takovýto rozpor se zák. kvalifikovati právě jen jako nezákonnost, nikoli však jako nedostatek zákonné náležitosti, a nelze proto také takovouto nezákonnost uznati za důvod, jenž by nadřízený úřad opravňoval k zakročení z moci úřední podle uvedeného předpisu § 146 ž. ř.

Nemá tedy nař. rozhodnutí zrušující z moci úřední schvalovací akt zsp-é v uvedeném směru v předpisu 4. odst. § 146 ž. ř. opory a poněvadž, jak bylo vyloženo, živn. řád nepropůjčuje také všeobecně úřadům nadřízeným právo, aby rozhodnutí a opatření nižších stolic na újmu stran rušily pro jakoukoli nezákonnost, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3524.

Živnostenské právo: Nucená jatečnost podle § 35 živn. řádu stanovená vylučuje i užívání zvláštních jatek v továrně na konzervy.

(Nález ze dne 26. dubna 1924 č. 6966.)

V ě c: Josef T. ve V. M. (adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúč. stranu — adv. Dr. Leop. Sommer z Vysokého Mýta) o živnostenské-policejní schválení porážky v továrně na výrobu masových konserv.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná. Útraty se nepřisuzují.

D ů v o d y: Stěžující si firma žadala podáním z — —, aby jí bylo povoleno zříditi továrnu na masové konzervy a porážku určenou pro učely této továrny v č. p. — ve V. M.

Výměrem osp-é ve V. M. ze 16. prosince 1922 bylo jí uděleno živnostensko-policejní povolení ke zřízení továrny na výrobu masových konserv v čp. — a porážky určené toliko k porázení dobytka, z něhož maso má býti zpracováno v továrně.

Platnost povolení ke zřízení porážky byla časově omezena resolutivní podmínkou, že povolení zanikne, jakmile bude uvedena v provoz porážka, kterou nově zřizuje společenstvo řezníků a uzenářů ve V. M. a pro niž vyslovena byla výn. zsp ze 17. listopadu 1922 nucená jatečnost.

Tento výměr byl pořadem instančním potvrzen nař. rozhodnutím.

Rozhoduje o stížnosti, zabýval se nss především námitkou, že správní úřady překročily meze žádosti st-logy; stížnost tvrdí, že o žádosti domáhající se živnostenskopolicejního schválení továrny jako celku, tedy i s jatečnými místnostmi, mělo býti rozhodováno v rámci celku a dle toho celý závod buď schválen nebo neschválen.

Námítka ta nebyla shledána důvodnou. Ze správních spisů jest zřejmo, že prvá instance udělila živnostenskopolicejní konsens pro závod celý, ale vyslovila, že povolení ke zřízení porážky zanikne, jakmile bude uvedena v provoz porážka, kterou nově zřizuje společenstvo řezníků a uzenářů ve V. M. Jest nesporno, že v době, kdy prvá instance rozhodovala, byl již vydán výn. zsp-é ze 17. listopadu 1922, jímž byla pro V. M. vyslovena nucená jatečnost s účinností od té doby, kdy veřejné jatky budou svému účelu odevzdány. Jestliže úřad prvé instance v rámci řízení podle III. hlavy ž. ř. o schválení st-logy továrny ohledně jatek, které byly součástí projektu schváleného, vyvodil z právě cit. výn. právní důsledky, které se podle § 35 ž. ř. pojí k zavedené nucené jatečnosti, není výrok jeho, týkající se časového omezení používání továrních jatek, svojí podstatou ničím jiným nežli aplikací předpisu § 35 ž. ř., k níž živn. úřad jest oprávněn. Nebylo arciť zapotřebí, aby důsledky zavedení nucené jatečnosti byly sděleny st-li v živnostenskopolicejním konsensu, jímž byla schválena jeho továrna, nýbrž bylo by stačilo, ponechati provedení cit. výn. o nucené jatečnosti době pozdější, až veřejné jatky budou odevzdány svému účelu. Avšak tím, že výrok ten byl vydán zároveň s udělením konsensu, nebyl st-l ve svých subjek. právech poškozen a zmíněný postup nepřičí se ani zák. ani nezakládá podstatné vady řízení.

Pokud jde o další námítky stížnosti, bylo nss-u zkoumati, zdali jest správný právní názor úřadu, na němž založil své rozhodnutí, že také pro jatky, projektované v rámci podniku továrního, platí ustanovení § 35 ž. ř. Stížnost správnost názoru toho popírá, tvrdíc, že zákaz užívati dosavadních jatek a zřizovati nové jatky vztahuje se jen na jatky st-logy, které jako součást továrny na konzervy jsou určeny pouze pro potřeby podniku tohoto.

Výklad, jaký dává stížnost předpisu § 35 ž. ř., nemá opory ani ve znění, ani v účelu zákona. § 35 stanoví, že zsp-é jest ponecháno pro ta místa, kde jsou nebo budou zřízeny veřejné jatky obecní nebo společenstevní v rozměru dostatečném, zapověděti k návrhu obec. zastupitelstva, aby soukromých jatek již zřízených nebylo dále užíváno a aby nové jatky soukromé nebyly zřizovány. Staví-li zákon výslovně jatky soukromé naproti jatkám veřejným, míní tím patrně jatky, kterých užívají anebo užívati chtějí živnostníci v rámci svého živn. závodu. V předpisech právního řádu nelze naléztí podkladu pro názor, že by jatky, které jsou součástí závodu továrenského, byly vyloučeny z nucené jatečnosti. § 35 ž. ř. rozdílu nečiní a podrobuje nucené jatečnosti všechny podniky prováděné v rámci živn. řádu bez jakéhokoliv rozdílu. Že by se nucená jatečnost nevztahovala na tovární jatky, nelze dovoditi ani z ustanovení 1. odst. § 37 ž. ř., jehož se stížnost dovolává a jenž dává živnostníkům právo spojití veškeré práce, jichž třeba jest, aby úplně zhotovili své výrobky. Zákazem vydaným dle § 35 o sobě nebrání se majiteli živn. oprávnění, aby porážení dobytka prováděl sám, nýbrž brání se jemu toliko, aby je nekonal ve vlastních jatkách. — —

Bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3525.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Byla-li při převodu nemovitosti mezi stranami smluvena zvláštní úplata za to, že zcizitel se